NORAKSTS

Lieta Nr. A420429811
A00417-12/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 28.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,

piedaloties pieteicējas *M.V.* pārstāvim *E.O.* un advokātei *I.K.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Centrālās zemes komisijas pārstāvei *V.L.*

atklātā tiesas sēdē izskatīja *M.V.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – piešķirt pieteicējai kā kompensējamo zemi no brīvajām valstij piekrītošajām zemēm zemes vienības ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/ „/Nosaukums/”* Sējas novadā, Rīgas rajonā daļu 5 ha platībā.

Aprakstošā daļa

[1] 2004.gada 7.oktobrī *M.V.* (turpmāk – pieteicēja) vērsās Sējas pagasta padomē ar iesniegumu par papildu 3 ha zemes piešķiršanu, jo viņai nav atjaunotas īpašuma tiesības uz visu mantojamo zemi 9,6 ha platībā. Ar Sējas pagasta padomes 2004.gada 12.oktobra lēmumu atteikts atjaunot īpašuma tiesības uz 3 ha zemes. Pieteicēja šo lēmumu pārsūdzēja administratīvajā tiesā.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 26.janvāra spriedumu, kurš ir stājies spēkā, 2004.gada 12.oktobra lēmums atzīts par spēkā neesošu un pašvaldībai uzdots viena mēneša laikā izskatīt pieteicējas 2004.gada 7.oktobra iesniegumu par 3 ha zemes piešķiršanu.

Sējas pagasta padome ar 2006.gada 21.marta lēmumu Nr.3/5.10 secināja, ka zemes reforma par *„/Nosaukums 2/”* zemes īpašuma tiesību atjaunošanu ir pabeigta un pieteicējai ir tiesības vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā ar civilprasību par mantojuma sadali. Lēmumā norādīts, ka Sējas pagasta zemes komisijas funkcijas ir pārņēmusi Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālā nodaļa, līdz ar to Sējas pagasta padome nav tiesīga pieņemt lēmumu par pieteicējas iekļaušanu neapmierināto mantinieku kategorijā. Šādas tiesības ir tikai Centrālajai zemes komisijai, tāpēc administratīvā lieta par pieteicējas 2004.gada 7.oktobra iesnieguma izskatīšanu nosūtāma pēc piekritības Centrālajai zemes komisijai.

[2] 2006.gada 7.septembrī pieteicēja vērsās Centrālajā zemes komisijā ar iesniegumu, kurā norādīts, ka pieteicēja ir cēlusi prasību Rīgas apgabaltiesā. Tā kā šī prasība bija atstāta bez virzības, pieteicēja lūdza viņu informēt, vai Centrālā zemes komisija no pašvaldības ir saņēmusi 2006.gada martā nosūtīto lietu, kā arī lūdza nosūtīt Rīgas apgabaltiesai šajā lietā pieņemto lēmumu.

2006.gada 13.septembrī Centrālā zemes komisija sniedza pieteicējai atbildi, ka tā no pašvaldības ir saņēmusi nepiekritīgu dokumentu paketi par nekustamo īpašumu *„/Nosaukums 2/”*. Zemi lietošanā piešķir pašvaldība, tāpēc tai ir jāpilda Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 26.janvāra spriedums.

[3] 2008.gada 12.septembrī Administratīvā rajona tiesa izskatījusi pieteicējas sūdzību par 2006.gada 26.janvāra sprieduma nepildīšanu. Tiesa secināja, ka kopš 2007.gada 2.septembra pašvaldība vairs nav tiesīga pieņemt lēmumu par zemes piešķiršanu lietošanā un īpašuma tiesību atjaunošanu, šā jautājuma izlemšana ir Centrālas zemes komisijas kompetencē, līdz ar to nav pamata pret pašvaldību vērst sprieduma piespiedu izpildi.

[4] Pieteicēja 2009.gada 15.decembrī iesniedza Centrālajai zemes komisijai iesniegumu, kurā lūdza piešķirt viņai kā kompensējamo zemes daļu 5 ha platībā no zemes vienības ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/ „/Nosaukums/”* Sējas novadā, Rīgas rajonā, kura ieskaitāma un reģistrējama brīvajās valstij piekrītošajās zemēs.

Centrālā zemes komisija, atbildot uz pieteicējas iesniegumu, 2009.gada 29.maija vēstulē Nr.517-04/09 norādīja, ka pieteicējas zemes lieta atrodas tiesu lietvedībā, tāpēc Centrālā zemes komisija nav kompetenta izskatīt pieteicējas zemes lietu.

[5] Ar Administratīvajā rajona tiesas 2011.gada 4.februāra lēmumu pēc pieteicējas pieteikuma ierosināta administratīvo lietu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – piešķirt pieteicējai kā kompensējamo zemi no brīvajām valstij piekrītošajām zemēm zemes vienības ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/ „/Nosaukums/”* Sējas novadā, Rīgas rajonā daļu 5 ha platībā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[5.1] *M.V.* ir nekustamā īpašuma *„/Nosaukums 2/”* bijušā īpašnieka *O.V.*, kurš ir miris 1982.gadā, pārdzīvojusī laulātā, t.i., mantiniece.

[5.2] 1991.gada 3.martā *M.V.* Sējas pagasta zemes komisijā ir iesniegusi pieprasījumu par visas *„/Nosaukums 2/”* māju zemes, t.i., 9,6 ha, piešķiršanu lietošanā, savukārt 1992.gada 27.septembrī iesniegusi pieprasījumu par īpašuma tiesību atjaunošanu uz *„/Nosaukums 2/”* māju zemi 9,6 ha platībā.

[5.3] *O.Š.*, kas ir bijušā īpašnieka *O.V.* māsas dēls, īpašuma tiesības uz daļu no *„/Nosaukums 2/”* māju zemes ir atjaunotas nepamatoti, jo saskaņā ar *Ā.V.* 1938.gada 17.janvāra testamentu *„/Nosaukums 2/”* māja un zeme novēlēta *M.V.* vīram *V.V.* Testamentā *Ā.V.* norādījis, ka savām meitām: *Z.Š.*, *B.Š.* un *E.M.*, viņu mantojuma daļu visā pilnībā izmaksājis tām stājoties laulībā. Līdz ar to *O.Š.* nevarēja pretendēt uz *„/Nosaukums 2/”* māju zemes daļu 5,7 ha platībā, jo viņa māte *B.Š.* jau savu mantojuma daļu visā pilnībā saņēmusi stājoties laulībā.

[5.4] Zemes reformas pirmajā kārtā *M.V.* piešķirti lietošanā 4,5 ha no pieprasītās zemes. Savukārt uz lūgumu piešķirt atlikušo *„/Nosaukums 2/”* māju zemes daļu, 1994.gada 11.aprīlī saņemta Sējas pagasta vecākā rakstiska atbilde, ka 3,6 ha *„/Nosaukums 2/”* māju zemes apstiprināta kā pašvaldības zeme, kura nodota fiziskām personām personisko palīgsaimniecību veidošanai. Tā kā atbilstoši likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos” *M.V.* nav piešķirta arī līdzvērtīga zeme, viņai ir tiesības saņemt īpašumā 5 ha zemes no Sējas pagasta pašvaldības rīcībā esošās zemes, kas būtu līdzvērtīga *„/Nosaukums 2/”* māju zemes daļai, uz kuru īpašuma tiesības *M.V.* nav atjaunotas.

[6] Savā paskaidrojumā atbildētāja pieteikumu neatzīst, norādot turpmāk minētos argumentus.

[6.1] Līdz *M.V.* 2009.gada 15.decembra iesnieguma saņemšanai visu iesniegumu būtība bija strīds par mantojamās *„/Nosaukums 2/”* zemes sadali, un lietas izskatīšana atradās tiesas lietvedībā. CZK kompetencē neietilpst strīdi par mantojuma sadali, kā arī zemes lietas, kuras izskata tiesa. Atbilde *M.V.* pilnvarotajai personai tika nosūtīta 2009.gada 29.decembrī ar Nr.517. CZK rīcībā bija Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2009.gada 19.novembra spriedums, kurā *M.V.* prasība pret Sējas pagasta padomi un Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālo nodaļu par īpašuma tiesību atjaunošanu uz Sējas novada zemi piecu hektāru platībā, noraidīta pilnā apjomā. Tiesa ir secinājusi, ka atbilstoši Civillikuma 396.panta nosacījumiem mirušā īpašnieka *O.V.* atstātais mantojums vienādās daļās piekrīt pārdzīvojušai laulātajai *M.V.* un mirušās māsas dēlam *O.Š.*

[6.2] Ar Sējas pagasta zemes komisijas 1996.gada 17.jūnija lēmumu *M.V.* bezstrīda kārtībā atjaunotas īpašuma tiesības uz *„/Nosaukums 2/”* zemi 4,6 ha platībā, ar Sējas pagasta Zemes komisijas 1996.gada 31.oktobra lēmumu Nr.20 *M.V.* piešķirta zeme (mežs) 4,0 ha platībā. Ar CZK pilnvarotās personas Sējas pagastā 1995.gada 23.marta lēmumu

(protokols Nr.3) un Sējas pagasta zemes komisijas 1996.gada 29.oktobra lēmumu *O.Š.* bezstrīda kārtībā atjaunotas īpašuma tiesības uz *„/Nosaukums 2/”* zemi 4,8 ha platībā, un viņa zemes īpašuma tiesības nostiprinātas Zemesgrāmatā, līdz ar to zemes reforma uz *„/Nosaukums 2/”* zemi pabeigta, un zeme sadalīta tas mantiniekiem. CZK kompetencē neietilpst zemes lietu izskatīšana, uz kurām zemes reforma pabeigta.

[6.3] Pieteicējas lūgums ir pretrunā ar likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos”' 16.panta trešo daļu. CZK īpašuma tiesības uz zemes reformas pabeigšanai paredzēto zemi atjauno līdz 2011.gada 30.decembrim tiem bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem, kuri dažādu iemeslu dēļ nav atguvuši mantojamo zemi. *„/Nosaukums 2/”* zeme ir sadalīta tās mantiniekiem bezstrīda kārtībā.

[6.4] *M.V.* „kompensējamā” (tā iesniegumā) zeme nepienākas. Zemi pastāvīgā lietošanā līdz 2007.gada 1.septembrim varēja piešķirt tikai attiecīgā pašvaldība, ja zeme lietošanā bija pieprasīta līdz 2006.gada l jūnijam, kā tas noteikts likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos” 2.panta otrajā daļā. Zemes ieskaitīšanu brīvajā valstij piekrītošajā zemē reglamentē Ministru kabineta 2009.gada 1.septembra noteikumi Nr.996 „Kārtība, kādā nosaka valstij un pašvaldībām piekrītošo lauku apvidu zemi, kura turpmāk izmantojama zemes reformas pabeigšanai, kā arī valstij un pašvaldībām piederošo un piekrītošo zemi” un par to izlemj attiecīgā pašvaldība. *M.V.* vēlas izpirkt iecerēto konkrēto zemes gabalu, līdz ar to atzīstot, ka viņai nav tiesību pretendēt uz papildus zemi kā mantiniecei, bet izpirkt var tikai tādu zemi, kura tā pieprasītājam piešķirta pastāvīgā lietošanā līdz 2007.gada 1.septembrim. Ja zeme pastāvīgā lietošanā nav bijusi piešķirta, uz zemes pretendentu nav attiecināmi normatīvie akti, kas reglamentē zemes iegūšanu īpašumā par samaksu.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasību uzturēja uz pieteikumā minēto argumentu pamata.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumus neatzina uz paskaidrojumā minēto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopsakarībā ar administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju argumentiem un paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[9] Pieteicēja ir lūgusi uzlikt par pienākumu atbildētājai izdot viņai labvēlīgu administratīvo aktu - piešķirt pieteicējai kā kompensējamo zemi no brīvajām valstij piekrītošajām zemēm zemes vienības ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/ „/Nosaukums/”* Sējas novadā, Rīgas rajonā daļu 5 ha platībā, pamatojoties uz viņas 2004.gada 7.oktobra iesniegumu Sējas pagasta padomi par papildu 3 ha zemes piešķiršanu, jo viņai nav atjaunotas īpašuma tiesības uz visu mantojamo zemi 9,6 ha platībā.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 14.marta spriedumā lietā Nr.SKA-84, nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Kaut arī, kā izriet no lietas materiāliem, pieteicējas 2004.gada 7.oktobra iesniegums pēc būtības nav izlemts ne pašvaldībā, kur pieteicēja to sākotnēji iesniedza, ne arī Centrālajā zemes komisijā, uz kuru pašvaldība to nosūtīja, pieteicēja ir izgājusi lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanu, bet pieteicējas lūgums iestādē ir noraidīts, nepieņemot lēmumu. Līdz ar to pieteicējas prasījums tiesā ir skatāms kā pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, uzliekot pienākumu CZK piešķirt pieteicējai kompensējamo zemi no brīvajām valstij piekrītošajām zemēm.

[10] Saskaņā ar likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 2.pantu attiecībā uz zemes pieprasījumiem, kas iesniegti līdz 2006.gada 1.jūnijam, pagasta pašvaldības tiesīgas pieņemt lēmumus par zemes nodošanu lietošanā līdz 2007.gada 1.septembrim, un viena mēneša laikā pēc lēmumu pieņemšanas tos iesniegt Valsts zemes dienesta reģionālajā nodaļā.

Atbilstoši likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 6.panta pirmajai daļai bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem tiek atjaunotas īpašuma tiesības uz zemi, ja zemes pieprasījums iesniegts līdz 1991.gada 20.jūnijam, izņemot gadījumus, kad zemes reformas pirmajā kārtā šī zeme piešķirta pastāvīgā lietošanā citām fiziskajām personām zemnieku saimniecību, piemājas saimniecību, individuālo augļu dārzu, dzīvojamo māju un vasarnīcu uzturēšanai, līdz 1990. gada 21.novembrim iesākto celtniecības objektu pabeigšanai, valstij un pašvaldībām piederošo ēku, būvju un neražojoša rakstura koplietošanas objektu uzturēšanai.

Saskaņā ar likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 21.panta pirmo, otro un trešo daļu pagasta zemes komisija izskata zemes īpašuma pieprasījumus un pieņem lēmumu par bijušā zemes īpašnieka zemes īpašuma tiesību atjaunošanu vai par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu, vai arī par atteikumu. Pagasta zemes komisijas lēmumu par atteikumu atjaunot bijušā zemes īpašnieka zemes īpašuma tiesības, kā arī par atteikumu piešķirt zemi tās pieprasītājam īpašumā var pārsūdzēt pagasta padomē, bet pagasta padomes lēmumu — tiesā. Ja pagasta zemes komisija sešu mēnešu laikā no brīža, kad iesniegti šā likuma 20.panta trešajā daļā paredzētie dokumenti, nav izskatījusi bijušā zemes īpašnieka vai viņa mantinieku pieprasījumu atjaunot īpašuma tiesības uz zemi, pretendentiem ir tiesības prasīt īpašuma tiesību atjaunošanu tiesas ceļā.

No minētā izriet, ka bijušie zemes īpašnieki vai viņu mantinieki bija tiesīgi iesniegt pagastā pieprasījumu par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu un zemes nodošanu lietošanā. Atteikuma gadījumā bijušie zemes īpašnieki vai viņu mantinieki lēmumu varēja pārsūdzēt pagasta padomē, bet pagasta padomes lēmumu — tiesā. Savukārt gadījumā, ja pagasta zemes komisija sešu mēnešu laikā nav izskatījusi bijušā zemes īpašnieka vai viņa mantinieku pieprasījumu atjaunot īpašuma tiesības uz zemi, pretendentiem ir tiesības prasīt īpašuma tiesību atjaunošanu tiesas ceļā.

[11] No lietas materiāliem ir redzams, ka pieteicēja 1991.gada 3.martā Sējas pagasta zemes komisijā ir iesniegusi pieprasījumu par *„/Nosaukums 2/"* māju zemes 9,6 ha platībā piešķiršanu lietošanā. Savukārt 1992.gada 27.septembrī pieteicēja iesniegusi pieprasījumu privatizēt mantoto *„/Nosaukums 2/"* zemi.

1995.gada 23.martā Sējas pagasta Tautas deputātu padome ar lēmumu (protokols Nr.13) atjaunoja īpašuma tiesības *M.V.* uz Rīgas rajona Sējas pagasta *„/Nosaukums 2/"* māju zemi 4,8 ha kopplatībā. 1996.gada 17.jūnijā Sējas pagasta padomes Zemes komisija ar lēmumu Nr.10 atjaunoja *M.V.* īpašuma tiesības uz Rīgas rajona Sējas pagasta *„/Nosaukums 2/"* māju zemi 4,6 ha kopplatībā.

No Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Sējas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr.135 noraksta redzams, ka 1996.gada 15.augustā, pamatojoties uz 1996.gada 17.jūnija Sējas pagasta zemes komisijas lēmumu, *M.V.* zemesgrāmatā nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu *„/Nosaukums 2/"* ar zemes platību 4,6 ha.

Pieteicēja uzskata, ka viņai nav atjaunotas īpašuma tiesības uz mirušā laulātā piederošo *„/Nosaukums 2/"* māju zemi pilnā apmērā, tāpēc viņai ir tiesības saņemt īpašumā vēl 5 ha zemes.

Tiesa norāda, ka atsaucoties uz iepriekš minētajām tiesību normām [10] gadījumā, ja pagasta zemes komisija sešu mēnešu laikā nebija izskatījusi pieteicējas pieprasījumu atjaunot īpašuma tiesības uz visu zemi, viņai bija tiesības prasīt īpašuma tiesību atjaunošanu tiesas ceļā.

No lietas materiāliem ir konstatējams, ka pieteicēja 2006.gada 21.augustā ir cēlusi Rīgas apgabaltiesā prasību pret Sējas novada domi un Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālo nodaļu par īpašuma tiesību atjaunošanu uz zemi.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2009.gada 19.novembra spriedumu lietā Nr.C04359706 *M.V.* prasība pret Sējas novada domi un Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālo nodaļu par īpašuma tiesību atjaunošanu uz Sējas novada zemi piecu hektāru platībā, noraidīta pilnā apjomā. Spriedumā ir norādīts, ka lietā nav strīda arī par to, ka pieteikumu par īpašuma tiesību atjaunošanu uz *„/Nosaukums 2/"* māju zemi Sējas pagasta pašvaldībā bez *M.V.* ir iesniedzis arī bijušā īpašnieka *O.V.* mirušās māsas dēls *O.Š.* Atjaunojot īpašuma tiesības uz mantojamo īpašumu, lai noteiktu katram mantiniekam pienākošos daļu, piemērojami Civillikuma mantojuma tiesību daļas nosacījumi, turklāt tie ir piemērojami arī attiecībā uz mantu, kura padomju okupācijas laikā bija nacionalizēta, kas šinī gadījumā ir zemes īpašums. Saskaņā ar Civillikuma 396.panta pirmo daļu, ja mirušam laulātam nepaliek ne lejupējo, ne adoptēto, pārdzīvojušais laulātais saņem pusi no mantojuma un bez tam dzīvokļa iekārtu. Savukārt Civillikuma 396.panta otrā daļa nosaka, ka pārdzīvojušais laulātais dabū visu mantojumu tikai tad, ja mirušam laulātam nepaliek ne lejupējo, ne adoptēto, ne augšupējo, ne brāļu vai māsu vai to bērnu, vai ja palikušie atkrīt. Tā kā lietā nav datu, ka *O.V.* bija bērni, līdz ar to var secināt, ka viņam lejupējo mantinieku nebija, tādejādi atbilstoši Civillikuma 396.panta nosacījumiem viņa atstātais mantojums vienādās daļās piekrīt pārdzīvojušai laulātajai *M.V.* un mirušās māsas dēlam *O.Š.*, kuri zemes reformas likumos noteiktā kārtībā bija pieprasījusi īpašuma tiesību atjaunošanu uz *O.V.* piederējušo *„/Nosaukums 2/"* māju zemi, kuras kopējā platība saskaņā ar Latvijas Valsts vēstures arhīva izziņu ir 9,6 ha, tātad puse no šīs platības ir 4,8 ha.

Turklāt 2010.gada 5.oktobrī pieteicēja ir arī Rīgas apgabaltiesā cēlusi prasību pret *O.Š.*, Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālo nodaļu, Sējas novada domi un Valsts Centrālo zemes komisiju par īpašuma tiesību atzīšanu un atjaunošanu, ierakstu dzēšanu zemesgrāmatā un Valsts zemes dienesta lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu. Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 26.oktobra spriedumu lietā Nr.C04460610 *M.V.* prasība pret *O.Š.*, Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālo iestādi, Sējas novada domi un LR Centrālo zemes komisiju par īpašuma tiesību atzīšanu un atjaunošanu, zemesgrāmatas ierakstu dzēšanu un Valsts zemes dienesta lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu ir noraidīta. Spriedumā norādīts, ka prasītāja, ceļot konkrēto prasību, ir apstrīdējusi atbildētāja *O.Š.* mantojuma tiesības. Tiesa ir atzīst, ka prasītāja, ceļot īpašuma prasību uz mantojuma tiesību pamata, nav ievērojusi likumā noteikto termiņu šādas prasības celšanai. Tāpēc prasītāja nav izmantojusi savas tiesības apstrīdēt *O.Š.* mantojuma tiesības piecu gadu noilguma termiņa robežās, neviens no iepriekš minētajiem lēmumiem nav apstrīdēts. Abi mantinieki ir iemērījuši viņiem piešķirto zemi, saskaņojuši robežas un 1996.gada 15.augustā *M.V.* savas īpašuma tiesības reģistrējusi zemesgrāmatā, bet *O.Š.* savas īpašuma tiesības reģistrējis zemesgrāmatā 1998.gada 22.decembrī.

Ņemot vērā, ka šobrīd pieteicējas īpašuma tiesības uz visu *„/Nosaukums 2/"* māju zemi 9,6 ha platībā likumā noteiktajā kārtībā nav apstiprinātas, tiesa atzīst, ka pieteicējai nav arī tiesības saņemt īpašumā vēl 5 ha zemes.

[12] Likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 6.panta septītā daļa paredz, ka, ja bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem zemi vai tās daļu dabā nevar atdot, viņiem ir tiesības saņemt īpašumā līdzvērtīgu zemi citā vietā vai kompensāciju.

Ņemot vērā, ka šobrīd pieteicējas īpašuma tiesības uz *„/Nosaukums 2/"* māju zemi ar Sējas pagasta padomes Zemes komisijas 1996.gada 17.jūnija lēmumu Nr.10 ir apstiprinātas tikai uz 4,6 ha un šī zeme dabā ir arī atdota, tad nav arī tiesiska pamata pieteicējai saņemt īpašumā citu līdzvērtīgu zemi citā vietā.

[13] Pieteicēja arī norāda, ka *O.Š.*, kas ir bijušā īpašnieka *O.V.* māsas dēls, īpašuma tiesības uz daļu no *„/Nosaukums 2/”* māju zemes ir atjaunotas nepamatoti, jo saskaņā ar *Ā.V.* 1938.gada 17.janvāra testamentu *„/Nosaukums 2/”* māja un zeme novēlēta *M.V.* vīram *V.V.* Testamentā *Ā.V.* norādījis, ka savām meitām: *Z.Š.*, *B.Š.* un *E.M.*, viņu mantojuma daļu visā pilnībā izmaksājis tām stājoties laulībā. Līdz ar to *O.Š.* nevarēja pretendēt uz *„/Nosaukums 2/”* māju zemes daļu 5,7 ha platībā, jo viņa māte *B.Š.* jau savu mantojuma daļu visā pilnībā saņēmusi stājoties laulībā.

Tiesa paskaidro, ka strīds par mantojuma tiesībām nav piekritīgs administratīvajai tiesai. Līdz ar to tiesa nevērtē jautājumu par to, vai *O.Š.* kā *O.V.* mirušās māsas *B.Š.* dēlam bija tiesisks pamats pretendēt uz *O.V.* mantojamo daļu.

[14] Ņemot vērā lietas materiālus un iepriekš minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka lietā pēc būtības pastāv civiltiesisks strīds starp diviem mirušā īpašnieka *O.V.* mantiniekiem, t.i., starp *O.V.* pārdzīvojušo laulāto *M.V.* un *O.V.* mirušās māsas dēlu *O.Š.*, gan par mantojamo daļu, gan par īpašuma tiesībām uz šīm mantojamām daļām. Savukārt, tā kā civiltiesiskā strīdā par īpašumtiesību atzīšanu pieteicējai uz visu *„/Nosaukums 2/”* māju zemi 9,6 ha platībā galīgais nolēmums vēl nav pieņemts, tiesa atzīst, ka CZK nav tiesiska pamata izdot pieteicējai labvēlīgu lēmumu, piešķirot viņai kā kompensējamo zemi no brīvajām valstij piekrītošajām zemēm zemes vienības ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/ „/Nosaukums/”* Sējas novadā, Rīgas rajonā daļu 5 ha platībā. Līdz ar to pieteicējas prasība par labvēlīga administratīvā akta izdošanu nav pamatota un ir noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma, 246.-251.pantu un 289.-291.pantu Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt *M.V.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas tiesnese L.Andersone
Rīgā 2012.gada 28.martā